

V nedeljo, dne 14. marca 1909

ob pol osmi uri zvečer

v veliki dvorani hotela „Union“

KONCERT

pod vodstvom koncertnega vodje gosp. M. Hubada.

□ □ □

Sodelujejo: gđč. **Vida Prelesnikova**, konservatoristinja s Prage (klavir), gđč. **Pavla Boletova**, članica pevskega zbora »Glasbene Matice« (sopran), g. **Ernesto vitez Cammarota**, operni pevec iz Zagreba (tenor), g. **Josip Križaj**, član pevskega zbora »Glasbene Matice« (bas), **pevski zbor »Glasbene Matice«**, oddelek šolskega zbora »Glasbene Matice«, orkester »Slovenske Filharmonije«, pomnožen z učitelji in gojenci »Glasb. Matice«.

□ □ □

VZPORED:

1. *M. Hipolitov-Ivanov*: »Iveria«, suita za orkester: I. Introdukcija, II. Berceuse, III. Danse Lesghine, IV. Marche Georgienne. Izvaja orkester »Slovenske Filharmonije« pod vodstvom kapelnika g. V. Talicha.
2. a) *Viktor Parma*: **Poslednja noč**. Pesem za tenor s spremljevanjem klavirja.
b) *Anton Lajovic*: 1. **Poljub**,
2. **Serenada**, } Pesmi za tenor s spremljevanjem
orkestra, poje g. Ernesto vitez
Cammarota.
3. *Peter Iljič Čajkovski*: **Koncert** za klavir s spremljevanjem orkestra v b-molu. I. Allegro non troppo e molto maestoso, II. Andantino semplice, III. Allegro con fuoco. Igra gđč. Vida Prelesnikova s spremljevanjem orkestra »Slovenske Filharmonije« pod vodstvom kapelnika g. V. Talicha.
4. *Karel Bendl*: »**Švanda dudak**«. Narodna pravljica. Besede spisal Jaroslav Vrchlický. Za soli, mešan zbor in orkester. Švanda dudak (tenor-solo) g. Ernesto vitez Cammarota. Tujec (bas) g. Josip Križaj. Marinka (sopran) gđč. Pavla Boletova.

□ □ □

Začetek točno ob pol osmih. Konec ob pol desetih.

CENE PROSTOROM: Sedeži po 4, 3 in 2 kroni, stojišča po K 1'20, za dijake po 60 h, se dobivajo pri gospej Češarkovi v Šelenburgovih ulicah in na večer koncerta pri blagajni. Besedilo istotam brezplačno.

Skladateljevo pojasnilo k suiti „Iveria“.

Drugo serijo „Kavkaških eskizov“ sem posvetil (namenil) v to, da obdelam narodna temata gruzinska, zato sem nazval to svojo suito s starim imenom Gruzije »Iveria«. Kot material za njo mi je služila: 1) starinska pesem, znana pod imenom »Plač (tožba) carjevine Ketevani«, v katerej carjevina v izgnanstvu objokuje svojo usodo, ker je ločena od svoje domovine. Zapisal sem jo sam v selu Muhrani pri knezu Ivanu Konst. Muhranskem. 2) Kot tema za drugi del mi je služila ena izmed najbolj razširjenih narodnih pesmi ob zibeli. 3) Iz mnogoštevilnih lezgink (pesem pri plesu), ki so znane pod imenom dagestanskih, armenskih i. dr. sem vzel tisto, ki je najbolj popularna v Kahetiji, in 4) tema gruzinskega marša, ki mi ga je priobčil H. J. Savanelli, utemeljitelj prve glasbene šole na Kavkazu, ki ima sedaj naslov: Glasbeno učilišče, tiflinski oddelek cesarskega ruskega glasbenega društva. Ta tema je izmed najstarejših bojnih pesmi Gruzinov iz časa njihovih vojsk s Perzijo, zato sem zaradi kontrasta s prvo temo vpletel perzijsko pesem kot drugo temo. Obe te pesmi nista privzete v polnem obsegu, ampak le prvih 8, ozir. 4 takti. Svoje delo posvečujem predsednici prvega »sestava« ravnateljstva tiflinskega oddelka cesar. ruskega glasbenega društva, kneginji Mariji, Vah-tangovni Džembakur-Orbeljani, v znak globokega spoštovanja in priznanja zaslug za razširjevanje glasbene izobrazbe na Kavkazu.

M. Hipolitov-Ivanov.

Poslednja noč.

Še en poljub deklè mi daj,
Ostani z bogom vekomaj,
Nocojšnjo noč, poslednjo noč
Od tebe moram daleč proč!

Le mesec bo tovariš moj
In zvezd na nebu bledih roj
Mi svetel bo na temno pot,
Ko pojdem samcat sam odtod . . .

Saj davno vem, saj dobro vem,
Da jaz te ljubiti ne smem . . .
Poslednjič v črne ti oči
Pogled se moj naj potopi.

V to hladno noč skoz sneg in led
Od tebe moram v tuji svet.
Še en poljub! . . . Roko podaj,
Ne bo me nikdar več nazaj.

A. Aškerc.

□ □ □

Poljub.

Bila je smrt mi legla na srce,
Boril sem s petjem nje se vspavajočim,
Privijal v nemem strahu te na sé,
Poljubljal te s poljubom dolgim, vročim.

Še zdaj poljuba tega čutim bol . . .
Iz tvojih rok iztrgalo me s silo
In v črni potegnilo me je dol,
Kjer ni ljubezni bitje še čutilo.

Še zdaj poljuba tega čutim moč . . .
Bohotna pomlad duš je najnih bila,
Zorela je ljubezni noč,
Roteča smrt da naju bi poročila.

Prevel Iv. Prijatelj.

□ □ □

Serenada.

Devojčica moja, ti davno že spiš.
V zvoniku bije polnoči
In v tvoji spalnici lučka bedi,
In v tvoji spalnici paradiž . . .
Jaz grem vsak večer na božjo pot.
Pod tvojim oknom grem vsak večer,
Da najde duša moja mir,
Grem vsak večer na božjo pot . . .
Čuj, posteljo tvojo zastražil je Bog,
Ob postelji tvoji kerub stoji,

In skozi temo se mu meč blesti
In ta blesk je hladan in ta blesk je strog.
Le spavaj sladko, ti srček moj!
Pod tvojim oknom grem vsak večer.
In v moji duši sladak je mir,
Dokler je bog otec stražnik tvoj.

O. Zupančič.

Švanda dudak.

Narodna pravljica.

Spesnil Jaroslav Vrhlický.

Poglavje I.

(V vaški krčmi odzvenevajo poslednji zvoki Švandovih dud. — Odmor.)

Zbor gostov. Godec, igray nam na dudi še!
(Mešan zbor.) Malo se tu pomudi še!
Godi nam! Šli so ravno v klet,
Piva prinesli od čepa spet,
Godi nam! Godi nam!
Zadnjič igray še za kratek čas!
Skok na skok, bok na bok miče nas!
Godec, igray nam na dudi še!
Godi nam! Godi nam!
Tebi napili bi tudi še.

Švanda. Hvala sosedje, fantje mladi!
Vem, da me imate radi.
Gosti pa se mi ne dá!
K Marici sem se obljubil,
Prva je za Bogom ta,
In če ne bi je poljubil,
Ne zaspal bi do rana.
Dajte, da grem,
Piti ne smem!
Saj je koža mojih dudi
Itak vsa razklana.
Oh, dajte, da grem;
Piti ne smem!
Ne zaspal bi do rana!

Zbor. Daj si reči, záčni gosti!
Eno polko, pa bo dosti!

Švanda. Noč je temna v logu, v hosti
In čas je, da grem.
Dajte, da grem;
Piti ne smem!
Ne zaspal bi do rana!

Zbor. Smeha, šale danes nečeš,
Lahko, Švanda, k vragu stečeš!
Še igray! Še igray!
Godec, igray nam na dudi še!
Malo se tukaj pomudi še!
Godi nam! Godi nam;
Smeha, šale danes nečeš,
Lahko, Švanda, k vragu stečeš!

Švanda. K Mariči sem se obljudil,
Prva je za Bogom ta.
Ko bi je ne poljudil,
Nič se spati mi ne da.
Dajte, da grem! Oh dajte, da grem!
Piti, ne, piti ne smem!

Zbor. { Še igray! Še igray!
Lahko, Švanda, k vragu stečeš!
Mi pa bomo pili v tem!

Poglavje II.

(Temna noč, pusta krajina, na razpotju vislice. Švanda sam. Pozneje tujec.)

Švanda. Kako to pot me često
Je gnala želja v vas:
Za svojo greš nevesto,
O, tak ne moti glas!
Ljubezen naju bila
Je kakor v popju cvet,
Ko golobica mila,
Ki spne se prvič v svet.
Na popje pade slana,
Da skloni se mrtvo,
Ljubezen bo končana,
Ko sem ubog tako.
In golobico s hoje
Ugrabi kragulj še.
Greš do neveste svoje,
A glas je varal te!

Tujec. Hola, dečko, nehaj teči!
Morda mi utegneš reči,
Kje je tista krčma, kjer
Gode Švanda ta večer?

Švanda. Jaz sem Švanda, gost ponočni,
A za ples mi ni poskočni.

Tujec. Ni za zlate ne igraš?

Švanda. Kje pa zlatov kaj imaš?

- Tujec.* Sto se v kapi jih zablisne,
Ko ti roka dudi stisne.
Malo strani, bliže boru
Shod imamo »v črnem dvorcu«,
A zaspano le pri kvartah beži nam čas.
Dudi, dudi, dudi, dudi to je kaj za nas!
- Švanda.* To se sveti v temni noči!
- Tujec.* Nekaj stopinj se potruđi;
- Švanda.* Ni se mi braniti moči!
Kolik glas in kolik soj!
Ljuba spravi se z menoj!
Torej naglo k boku dudi,
Z vami grem, prijatelj, k vam!
- Tujec.* Nekaj se stopinj potruđi,
Koder zid se beli tam!
- Švanda.* To se sveti v temni noči,
Oh, ni se mi braniti moči!
Kolik glas in kolik soj!
Ljuba spravi se z menoj,
Spravi se dekle z menoj!

Poglavje III.

(Soba v »črnem dvorcu«. Družba obešencev igra karte. Tujec vstopi z dudakom.)

- Tujec.* Strani kvarte! Dudak sem prihaja,
To je prvi vsega kraja!
Več ne bo se dalo vam sedeti,
Ko prično njegove dudi peti.
- Zbor obešencev.* Zdrav, tovariš, sedi v kot!
(Moški zbor.) Kar utegnil bi zaznati,
Ni z očmi ne treni tod!
Kupoma ti v kapo zlati
Naši bodo vprek pršeli.
Kje pa bi plesalke vzeli?
Teh bo dosti tu in tam,
Ko zagode Švanda nam.
- Tujec.* Glej, da bi za dež zlatá,
Ki ga naša družba dá,
V ples in šum in vrišč okrog
Ne zaklical: »Plačaj Bog!«
- Švanda.* Že umejem, stiskam dudi.
- Tenori.* Dobro, s poda krepko, udi,
Se spustite gibkih nog!
V ples in skok vsi krog in krog!

Peklenški raj.

Moški zbor. Ob žvižganju v nočnem vrišču
(Obešenci.) Vešč sto jaha na metlišču.
Kolik v zraku je brlizg
In nad mlinom vrisk in pisk!
Sova vpije, z njo skovir,
V okno bije netopir,
Kolik ples in kolik dir!
Vse se suče v glasnem vrišču,
Čudna vihra tu in tam.
Ve na kozlu in metlišču,
Dobro došle, veščce, nam!

Ženski zbor. Kaj godi se, kaj imate?
(Veščce.) Kakor šega je pri nas,
Na metläh črez skale, trate
Smo letale v nočni čas.

Mešan zbor. { Hu! huhu! huhu! huhu!
K trupu trup in roke v bok
Brez miru in skok na skok!
To je dir in zvok na zvok,
Vprek drevi se plesni tok!
Hej, kako zvenči iz dudi!
V njih vse piska, trobi tudi!
Ko jih stiska,
Godba vriska
Vun iz meha,
Ples ne neha!
Hejsa, hej!
S trama pada prah ometa,
Kriilo pa nad meča leta!
Oj, to miče, kliče, viče, siče,
Dudi plesati uče še le mriiče!

Švanda. To so novcev mi natresli!
A kako se bodo nesli?
To Marinki bo veselja kaj;
Za denar vam Bog plačila daj!

Zbor. Hu!

(Vse izgine v peklenški hrup. Dolg premor.)

Poglavje IV.

(Dani se. Pastirji pozdravljajo novi dan s piskanjem na žvegle, ptički prepevajo. Švanda spi na tramu vislic. Zbor kmetovalcev, idočih na delo.)

Marinka. Čakala sem brez uspeha
Ga do zore, o bolest!
Najina ljubezen neha,
Dudak moj mi je nezvest!

Oj, ljubezen je zbežala
Kot iz gnezda droben ptič!
In s solzó, ki pada žala,
Moja radost pada v nič.
Oh!
Čakala sem brez uspeha,
Sen do dne mi ni prišel,
Najina ljubezen neha,
Cvet ljubezni je uvel.

Švanda (v sanjah.) To Marinki bo veselja kaj,
Za denar vam Bog plačilo daj!

Eden izmed vaščanov. Glejte, glejte, tam nasproti,
Kjer vešala so ob poti,
Ha, ha, ha, ha!
Kaj od smeha sam ne znam!
Ha, ha, ha, ha!
Švanda sedel je na tram!

Moški zbor. Tam sedi in dudi stiska,
Oh, kako to žalno piska!
Švanda, slišiš?
Ha, ha, ha, ha!
Smeh nas ta še pokonča!
Ha, ha, ha, ha!

Eden izmed vaščanov. Kak vrag te je del na les?

Švanda. Vragom sem igral na ples.

Marinka. Ti si živ, o Bog nebes!

Švanda. Dol mi pomagajte in povem
Vam v gostilni vse potem.

Marinka, Švanda in zbor. Greš li k ljubi stat pod okno,
Da bi srečen bil pri njej,
Naj ni vrag te ne premoti,
Stopaj ravno pot naprej!

Prevel A. Funtek.

